

kast de pågældende er indkomstskattepligtige, idet det kun er for disse, der består pligt til at svare særlig indkomstskat, jfr. lovens § 10.

Loven medfører ingen ændring af reglerne om påligning og betaling af den særlige indkomstskat, der fortsat skal ske i overensstemmelse med de almindelige for indkomstskatten til staten gældende regler, jfr. lovens § 14. Det betyder, at bestemmelserne ikke får nogen virkning i de tilfælde, hvor den fulde eller begrænsede skattepligt til staten fortsat består. I disse tilfælde vil der på alle måder være at forholde som hidtil.

De nye regler trådte i kraft den 1. juli 1964.

Ved 1. behandling fik den del af lovforslaget, der tog sigte på at hindre skatteflugt, tilslutning fra alle partier. Lovforslagets bestemmelser om beskatning af fortjeneste ved ejendomsafståelse fik tilslutning af *Ove Hansen* (S), *Helge Larsen* (RV) og *Herluf Rasmussen* (SF), mens *Viggo Hauch* (V) og *Haustrup Clemmensen* (KF) ikke kunne gå med til denne del af lovforslaget. De mente, at pristigningen på jord til bebyggelse først og fremmest burde bekæmpes ved en ændret zone- og byggemodningspolitik, men var i øvrigt villige til at medvirke til inddragelse af en væsentlig part af fortjenesten på jord, der overgik til anden anvendelse, og henviste her til de tanker om en *frigørelsesafgift*, de to partier havde fremsat under behandlingen af forslaget til 1963-loven om ændringer i loven om særlig indkomstskat. *Mose Hansen* (Uafh) gav udtryk for tilsvarende synspunkter.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, som i sin betænkning oplyste, at man ikke havde afsluttet arbejdet med den del af lovforslaget, som omhandlede beskatningen af fortjeneste ved ejendomsafståelse. Under forhandlingerne var der af venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget fremlagt en skitse til en *frigørelsesafgift* og et dertil knyttet udkast til ændring af vurderingsloven. Skitsen og lovudkastet var optrykt som bilag til betænkningen.

Om skitsen anførtes i bilaget bl. a.:

„Skitsen vil gå ud på, at ejendomme, der dyrkes, ved overgang fra dyrkning til andet brug, skal svare en frigørelsesafgift, der sættes til 30 pct. af forskellen mellem salgsprisen og en samtidig med ejendomsvurderingen ansat brugsværdi plus forbedringer plus 6 pct. p.a. siden ansættelsen plus 100 pct. heraf plus et yderligere tillæg. Brugsværdien vil, hvor der ikke er en særlig beliggenhedsværdi, være den samme som den ved alm. vurdering til ejendomsskyld ansatte ejendomsværdi.